

Střešovický rybník

Z naší kuchyně je výhled do zahrady a za jejím plotem je malý rybníček. Jako dítě jsem sem chodíval plavat a domů nosil k nelibosti rodičů čolky a jinou havěť. Zahradkářská kolonie za rybníkem s polorozpadlými ploty byla častým cílem našich dětských her. A vrba vedle rybníka byla místem našich srazů ráno před školou. Na ní se konaly bojové porady a podepisovali jsme tu namísto rodičů špatné známky v žákovských knížkách a jízlivé poznámky našich učitelů. Sám jsem mistrně ovládal podpisy rodičů mnoha spolužáků. Snad už tady se rodil můj vztah ke grafice všeho druhu a možná zde má kořeny i má pozdější obliba různých grafických programů. Ještě dnes dokážu různé dokumenty upravit tak, aby byl akurátní úředník zcela spokojen.

Rybník spolu se svým okolím byl součástí našeho dětského života. Když přišla zima a rybník zamrzl, stal se rejdištěm kroužících bruslařů všeho druhu. Zažil jsem zde první krůčky na bruslích, první bolestivé pády i první posměch. Led byl kluzký, brusle si jely, kam chtěly, a já se neustále válel po zemi. Tehdy jsem netušil, že bruslení je velmi zajímavý fyzikální problém a že podstata bruslení souvisí i s pohyby ledovců, brzděním automobilu na zledovatělé cestě nebo dělením obřích mramorových bloků. Bruslení mě nakonec nijak nenadchlo. Mnohem později se mně ale zalíbilo lyžování a místo na ledu jsem si modřiny pořizoval při rychlé jízdě z příkrých svahů. Z hlediska fyziky je lyžování na sněhu velmi podobné bruslení na ledu.

A ten rybník za naší zahradou? Hliněná cesta mezi zahradou a rybníkem se změnila na asfaltku. Jednou se objevili dělníci a kolem rybníka a jeho okolí postavili vysokou zeď. Uvnitř vyrostla dřevěná sauna, kde jsme se jako studenti vysoké školy scházeli každý pátek k nekonečným a vznešeným diskuzím o podstatě světa, smyslu života a významu čehokoli, co nás v té době trápilo. Naivitu dětství vystřídala zvědavost dospívání. Sauna i s přilehlým okolím patřila ČVUT (netuším, jak je škola získala do vlastnictví) a studenti měli vstup za paka-tel. V roce 1989 přišla revoluce a představitelé školy ve vidině vysokých zisků pronajali saunu i s rybníkem a pozemky na desítky let erotickému klubu. Namísto malých rošťáků ovládli území našich her novodobí zbohatlíci a prodejné děvky. Po několika letech tenhle nevěstinec našťestí zkrachoval. Neudržovaná budova sauny začala chátrat, rybník zarostl rákosím, voda se zakalila bahnem a okolí zpustlo. Svět za zdí je pro mě dnes cizí a odtažitý. Jen rozeklaná vrba oživuje staré vzpomínky.

* * *

V roce 2018, v poslední den svého funkčního období, pozemky prodal rektor ČVUT Konvalinka bez vědomí akademického senátu developerům. V roce 2024 se noví majitelé rozhodli vybetonovat pramennou stráž v těsném sousedství přírodní památky Střešovické skály a postavit zde obytné domy. Městský úřad Prahy 6 pod vedením Jakuba Stárka z ODS rozhodl vybetonovat i rybník a místo něho postavit multifunkční sportovní halu. Peníze a zisk zvítězily nad rozumem a krásnou přírodou. Stará vrba tíhu dění neunesla a rozlomila se na dvě žalující části.